

६२ इत्यग् । सर्वम् । (यथा, मासे १ । २० ।
“स तप्तकार्त्तस्त्रभास्त्राम्बरः” ॥)

धूत्तरः । इत्यमरः । २ । ३ । ७७ ॥

कार्त्तिकः, एं, (क्रतान्तं वेत्ति । “क्रतुक्यादि-
सूलानान्नाहृक्” । ४ । २ । ३० । इति ठक् ।) यजो-
तिर्वित् । दैवतः । इत्यमरः । २ । ८ । १४ ॥

कार्त्तिकः, एं, (क्रतिकानन्दवयुक्ता पौर्णमासी यत्र
मासे इति पात्रिको अथ ।) वैशाखादिदावश
मासान्तर्गतवस्त्रमासः । ज्ञातिकानन्दवयुक्ता
पौर्णमासी यत्र मासे तः । अथं तुलास्त्ररविप्रा-
रब्धमुखप्रतिपदादिदर्शन्तर्मुखप्रमुखचाच्छः । सौ-
रस्तु तुलास्त्रश्चारविककालः । इति सूर्तिः ।
तत्पर्यायः । बाङ्गः २ ऊर्जः ३ कार्त्तिकिकः ४ ।
इत्यमरः । १ । १७ ॥ कौमुदः ५ । इति शब्द-
रत्नवली ॥ * ॥

अथ कार्तिकङ्गव्यम् ।

पञ्चपुराणे ।

“तुलामकरमेवेषु प्रातःखानं विधीयते” ।

तत्र संकल्पः अर्थात् देवकाले मञ्जनं कृत्वा अथ
ँ तत्पदय कार्त्तिके माति अमुकपदे अमुक-
तिथावारभ्य तुलास्त्ररविं यावत् प्रथव्यं अमुक-
गोचः श्री अमुकदेवशर्मा श्रीविष्णुप्रीतिकामः
प्रातःखानमहं करिष्ये इति संकल्पय यथोक्तवि-
धिना इतिकर्त्तव्यां विधाय—

“ँकार्त्तिकेऽहं करिष्यामि प्रातःखानं जगाह्वन् ।
प्रीत्यर्थं तव देवेश! दामोदर! मथा सह” ॥

इति खायात् । मथा लक्ष्मा । प्रतिदिनसंकल्पे
तु आरभ्य तुलास्त्ररविं यावत् प्रथव्यं इति न
वक्तव्यम् । किन्तु मासीयनन्तरं तुलास्त्ररवा-
विवर्धिकं वक्तव्यम् । चान्नखानवाक्यन्तु वैशाख-
ज्ञाये अनुसन्धेयम् । तथा वायुपुराणे ।

“यदीक्षेद्विपुलान् भोगान् चन्द्रसूर्यं यहोपमान् ।
कार्त्तिकं सकलं व्याप्य प्रातःखायी भवेन्नरः” ॥ * ॥

तथा च गारडे ।

“गवामयतदनेन यत् फलं लभते खण्डः ।
तुलसोपचकैकेन तत् फलं कार्त्तिके सूतम्” ॥
ँ अद्येयादि तुलसीपचकैकसमसंखायुत्थेनु-
दागन्त्यपलसमफलप्राप्तिकामः शतानि तुलसी-
पञ्चाणि श्रीविष्णवेऽहं ददे । इत्यभिलघ्य शतानि
तुलसीपञ्चाणि श्रीविष्णवे नमः । इत्यनेन
ददात् ॥ *

ब्रह्मागङ्गपुराणे ।

“विष्णुप्रेष्टस्त्रियो ददात् कार्त्तिके मासि दीपकम् ।
अभियष्टोमस्त्रस्त्रस्य फलमाप्नोति मानवः ॥
ँ दामोदराय नमस्तुलायां लोलया सह ।
प्रदीपने प्रथव्यामि नमोनन्ताय वेधसे” ॥

लोलया लक्ष्मा ।

“इति मन्त्रेण यो ददात् प्रदीपं सर्पिणादिना ।
आकाशे मण्डपे वापि स चाक्षयफलं लभेत्” ॥
खानवत् । उँ अद्येयादि अमुकतिथावारभ्य तुला-
स्त्ररविं यावत् प्रथव्यं अमुकगोचोऽमुकदेवशर्मा
अद्ययदीपदानफलप्राप्तिकामः श्रीविष्णुप्रीतिकामो

वा आकाशे मण्डपे वापि श्रीविष्णवे दीपदान-
महं करिष्ये । इति संकल्प दामोदरायेवादिना
ददात् । द्वितीयादिदिने उँ दामोदरायेवनेति
विशेषः । विष्णुप्रेष्ट हे तु । उँ अद्येयादि अमुकति-
थावारभ्य तुलास्त्ररविं यावत् प्रथव्यं अमुकगोचो-
ऽमुकदेवशर्माच्चियोमस्त्रस्त्रस्त्रसमफलप्रा-
प्तिकामः श्रीविष्णुप्रीतिकामो वा श्रीविष्णुप्रेष्टमनि
श्रीविष्णवे दीपदानमहं करिष्ये । इति संकल्प
उँ दामोदरायेवनेति विशेषः ॥ * ॥

इविष्णामादौ तु ब्रह्मपुराणे ।

“प्रतोपवासनियमैः कार्त्तिको यथ्य गच्छति ।
देवो वैमानिको भूत्वा स याति परमं पदम्” ॥
तत्र अद्येयादि अमुकतिथावारभ्य तुलास्त्ररविं
यावत् प्रथव्यं अमुकगोचोऽमुकदेवशर्मा वैमा-
निकदेवत्वभवनपूर्वकपरमपदप्राप्तिकामः श्रीवि-
ष्णुप्रीतिकामो वा इविष्णवेत्रभोजननिष्ठचिमहं
करिष्ये । इत्यादिवाक्ये विशेषः । एवं पलाहारा-
दावपि ॥ * ॥ इविष्णद्वयाणि च ।

“हैमन्तिकं सितास्त्रिवं धार्यं मुद्ग्रस्तिला यत्राः ।
कलायकङ्गुनीवारा वास्तुकूं हिलमोचिका ।

यष्टिका कालशाक्षं मूलांकं केमुकेतहत् ।
लवणे सैन्यवसामुद्रे गये च दधिसर्पिष्ठी ।

पयोऽरुडृतसारस्य पनसामहरीतकी ।
तिनिद्वयो जीरकङ्गैव नागरङ्गस्य पिपली ।

कदली लवली धाढ़ी फलान्यगुडमैत्रवम् ।
चतुर्लयकं मुनयो इविष्णाम्बिं विदुर्बुधाः” ॥

हैमन्तिकमित्यभिधायगस्त्रसंहितायाम् ।
“नारिकेलफलङ्गैव कदलों लवलीन्तरा ।

आम्बमामलकङ्गैव पनसस्य हरीतकीम् ।
वतान्तरप्रस्तरस्य इविष्णं मन्वते बुधाः” ॥

अत्र च आरब्धवतोपवासादौ फलजलादिभक्षण-
मन्याहतुरुद्योगपर्वतौधायनौ ।

“अष्टौ तान्यवत्प्राणीन आपो मूलं फलं पयः ।
इविष्णद्वयाणाम्बा च गुरुर्वेचनमैवधम्” ॥ * ॥

पलाहारादावपि तुलसीराहिष्ये दोषमाह ।

“तुलसीं विना या क्रियते न पूजा
खानं न तद्यत् तुलसीं विना कृतम् ।

भुक्तं न तद्यत् तुलसीविवर्जितं
पीतं न तद्यत्तुलसीविवर्जितम्” ॥ * ॥

नारदीये ।

“न मात्यः भक्त्येन्मांसं न कौर्मं नान्यदेव हि ।
चण्डालो जायते राजन् कार्त्तिके मांसभक्त्यात्” ।

तथा च महाभरते ।

“कौमुदन्तु विशेषेण शुक्लपदे नराधिप! ।
वर्जयेत् सर्वमांसानि धर्मो ह्यत्र विधीयते” ॥

कौमुदं कार्त्तिकम् । कार्त्तिकमधिकाय ग्रह-
पुराणम् ।

“एकादशादिषु तथा तासु पञ्चसु रात्रिषु ।
दिने दिने च खात्यर्थं श्रीतलासु नदीषु च ।
वर्जितव्या तथा हिंसामांसभोजनमेव च” ।

ततस्य मांसभोजननिषेधे कार्त्तिकमासत्तश्च-

कार्त्तिकः

पक्षतदेकादशादिपञ्चदिनानि शक्ताश्तमेदात्
पापतारतम्बादा निविडानि ।

“कार्त्तिके शौकरं मांसं यत्तु भुज्ञीत दुर्मतिः ।
षष्ठिवर्षसहस्राणि रौरवे परिपच्यते” । ज्ञोल-
पटोलकदम्बन्ताकांसुसन्धिजानि वर्जयेत् ।

“पटोलानि कदम्बानि वृत्ताकसहिताति च ।
भुज्ञानः कार्त्तिके माति यावदाहृतनारकी” ॥ # ॥

भूतचतुर्थश्चीक्षायं तत्शब्दे द्रष्टव्यम् । तत्र दीप-
दाने विशेषो यथा,—

“ततः प्रदोषसमये दीपान्दद्यात् प्रधत्यतः ।
ब्रह्मविष्णुश्चिवादीनां भवेन्मुमेषु च ।
कूटाग्रामेषु चैवेषु गुहासु च नदीषु च” ॥

दीपदानमन्तः ।

“ँनमः पिट्ठयः प्रेतेभ्यो नमो धर्माय विष्णवे ।
नमो धर्माय रक्षाय कान्तारपतये नमः” ॥ # ॥

दीपान्दिताङ्गायं तत्शब्दे द्रष्टव्यम् । तत्र विशेषो
यथा । तत्र बालातुरवृद्धवितरेकेण दिवा न
भोक्तव्यम् । तत्र पार्वत्याङ्गायं कृत्वा प्रदोषे प्राची-
नावीती दक्षिणामुखो ज्वलदुक्षाम् ।

“ँ शस्त्राश्चत्तानाम्बुद्धानां भूतानां भूतदर्शयोः ।
उत्तरवल्लभोतिवा देहं दहेयं योमवर्किना” ।

इत्यनेन गृहीयात् ।

“ँ अमिदिग्वास्य ये जीवा येऽप्यदग्धाः कुजे मम ।
उत्तरवल्लभोतिवा दग्धास्ये वान्तु परमां गतिम्” ॥

इत्यनेन भूमौ स्थापयेत् ।

“ँ यमलोकं परिवृत्य आगता ये महालये ।
उत्तरवल्लभोतिवा वर्त्म प्रपश्यन्तो ब्रजन्तु ते” ॥

इत्यनेन पितृन् विसर्जयेत् । यदेवं पूर्वदिन एव
प्रदोषव्याप्तिन्यमावास्या तदा पूर्वदिन एव आङ्ग-
महात्मापि उत्कादानं कर्त्यव्यम् । आचारात्
पञ्चभूतोपास्यान्मुखो अतोव्यम् । उभयतः प्रदोष-
व्याप्तौ परदिन एव शुम्मात् । उभयतः प्रदोष-
प्राप्तावपि उत्कादानं परदिने पार्वत्यानुरोधात् ।

अत्रैव पूर्वदिने लक्ष्मी रात्रौ पूज्या ।

“अमावस्या यदा रात्रौ दिवाभागे चतुर्दशी ।
पूजनीया तदा लक्ष्मीपूर्विङ्गेया सुखरात्रिका” ।

इति वचनात् । लक्ष्मीपूर्वाविषयेऽप्येवं अवस्था ।
ततो यद्यमथे उत्तरभिमुखो लक्ष्मीं पूजयेत् ।

ततः स्वस्तिवाचनपूर्वकं उँ सूर्यः सोम इति
उँ तदिव्योतिविष्ये च पठिला तिलपुष्पजलान्या-
दाय उँ तस्विदिव्यायां उँ अद्येयादि अमुक-
गोचोऽमुकदेवशर्मा परमविभूतिलामकामो लक्ष्मी-
पूजनमहं करिष्ये । इति संकल्प शालयामे

घटादिस्त्रज्ञे वा भूतशुद्धादिकं कृत्वा लक्ष्मीं-
पूजयेत् । तद्यथा । उँ पाशाक्षमालिकाम्भोज
इत्यादिना ध्यात्वा । उँ भूसुरवस्त्रमेहाजलिष्य ।

इहागच्छ इत्यादावाह्य एतत्पाद्यं उँ लक्ष्मीं नमः ।
एवमध्याचमनीयगत्युपधूपदीपनैवेद्यपुनराचम-
नीयतांस्त्रादि प्रयोक्ते ददात् ।

“उँ नमले सर्वदेवानां वरदाति इरिप्रिये ।
या गतिस्वत्वपद्मानां सा मे भूयात्वदच्छात्” ।

इत्यनेन एव्याङ्गलित्यर्थं दत्त्वा प्रणमेत् ।